

uensartede Gjenstande. Dette Ord passer meget bedre paa ethvert almindeligt Blad, end det passer paa den eventuelle Statstidende; thi den vil kun komme til at indeholde to Ting, nemlig officielle Meddelelser og retslige Bekjendtgjørelser. At dette Blad skulde optage private Bekjendtgjørelser, staar der intetsteds i Loven, men der staar, at visse private Bekjendtgjørelser, der have en retslig Karakter, kunne optages deri; dette beror imidlertid paa, hvorvidt Bladet har Blads vertil eller ikke. Naar nu den ærede sidste Taler antvarede, at Bladet vilde svulme op til en Størrelse som den nuværende Berlingske Tidende, saa er dette ogsaa en Misforstaaelse. Derfor det ærede Medlem vil se efter, hvor megen Blads de retslige Bekjendtgjørelser optage i Berlingske Tidende, og saa vil fordele Ministerialtidendens Indhold i A og B paa 6 Dage, ja, om han vil, ogsaa paa 7 Dage, saa vil han finde, at Alt dette, i hvert Fald, naar de retslige Bekjendtgjørelser sættes med noget mindre Tryk, vil kunne haves paa et temmelig maadeholvent Ark Papir, og saa er den hele Menpe, som opstaar ved, at Ministerialtidenden vil komme i et andet Format, den, at de Herrer Retsbetjente ville komme til at spendere mere Pap paa Indbindingen; men denne Menpe er virkelig ikke saa stor, at den er værd at tale om. Det ærede Medlem, og det Samme yttrede ogsaa det ærede Medlem for 10de Kreds (Søsen), sagde, at ingen Mennesker vilde læse dette Blad, og derfor skulde det have et almeninteressant Indhold ved Siden af. Nei, mine Herrer, der gives ingen menneffelig Magt, der kan faae Folk, idetmindste Folk af min Befaaenhed, til at læse Proklamata. Vilde De have et almeninteressant Indhold i Bladet, saa kunne De faae Folk til at læse dette, men noget almeninteressant blive Proklamata aldrig, de have kun Interesse for den Klasse Folk, som de nærmest vedkomme, det vil sige fornemmelig for Kjøbmand og Retsbetjente. Man kan nu bære sig ad paa to Maader; man kan bære sig ad, som i Sverig, man kan have et Blad, hvori man har en officiel Del og en ikke officiel Del, og i den ikke officielle Del kan man sætte politiske Artikler, alle udenlandske Nyheder, Feuilletoner osv., og man kan have et Blad, saaledes som det foreslaas her, hvor det slet ikke er Meningen, at dette Blad skal have det allermindeste politiske Indhold, men blot bestaa af officielle Meddelelser og retslige Bekjendtgjørelser. Saaledes har man det i Norge. I Frankrig er der, saavidt jeg husker, ogsaa en officiel og en ikke officiel Del i Moniteuren. Jeg tror nu, at det er det Rigtigste, at man lader alt det almeninteressante ligge udenfor. Det ærede Medlem tager fejl, naar han tror, at Regjeringens officielle Meddelelser ikke have megen Interesse; jo, de have ofte meget stor Interesse, men Interessens kan være forskjellig, Noget kan interessere En, og Andet kan interessere en Anden; men naar man vil lade Bladet

udgaa til en overordentlig billig Pris og desuden vil forære en Mængde Embedsmænd det, saa skal man nok faae det udbredt. Det var ogsaa en af de Indvendinger, der i sin Tid fremkom, at Bladet ikke vilde faae nogen Udbredelse; men naar man kaster et Par Tusind Exemplarer ud over hele Landet, og sætter en billig Pris paa det, saa vil det nok faae en stor Udbredelse, og Gud veed, hvilket private Blade der er sikret en større. Man kan jo lade det udgaa overordentlig billigt; — nu tager man, saavidt jeg husker, 2 Rd. for Ministerialtidenden og 1 Rd. for Lovtidenden — man kan uddele et meget større Blad til denne Pris, og dog alligevel have det gratis derved, at de retslige Uvertisjementer betales. Jeg forlanger ikke, at Staten skal gjøre sig en Fordel af disse Bekjendtgjørelser, men jeg synes, at det er urimeligt at give Penge ud for Noget, man kan have for Ingenting, og endda tjene lidt ved. Det er heller ikke noget Uvæsentligt, at der er et Blad, om hvilket man veed, at dersom der tales i det, saa er det Regjeringen, der taler. Det er en Menpe ved at have et Blad som Berlingske Tidende, der baade er et privat Blad og til visse Tider et Regjeringsblad, at man ikke veed, om det er Statsraad Knudsen, Konseilspræsidenten, Indenrigsministeren, eller kort sagt Regjeringen, der taler. Regjeringen kan jo i paakommende Tilfælde have Noget at sige, som den ønsker, at Alle skulle vilde komme fra Regjeringen, og derfor vilde det være godt, om der var et Blad, hvori Regjeringen saaledes kunde udtale sig. Naar den ærede Landstingsmand for 10de Kreds mente, at enhver Enkelt kunde kunne vælge det Blad, hvori han vilde indrykke sine Bekjendtgjørelser, saa skal jeg dertil bemærke, at det jo ogsaa staar enhver Enkelt frit for at gjøre dette, forsaavidt der ikke i Loven er anderledes bestemt, og i det af Indenrigsministeren forelagte Udkast staar der udtrykkelig i § 7, at de kommunale Bestyrelser ere Herrer over, i hvilket Blad de ville indrykke de kommunale Bekjendtgjørelser, og det følger af sig selv, at det Samme maa gjælde for Bekjendtgjørelser angaaende Valgmøder, Valghandlinger og deslige. Jeg maa fastholde den Mening, at de to første Paragrafer i det af Folkethinget vedtagne Lovforslag ere bedre end de, der findes i det af Regjeringen forelagte Lovforslag, medens derimod det Omvendte gjælder om de følgende Paragrafer.

Mourier-Petersen. Jeg hører til dem, der anse den nuværende Ministerialtidende for i høi Grad uhelbig, ikke alene paa Grund af det overordentlig store Omfang, den har, men fordi den tillige kommer til os paa en Maade, som gjør det i en ganske overordentlig Grad besværligt at finde ud af den. Man kan først rigtig komme til at blive bekjendt med den, naar den er bleven indbunden, for den Tid er det næsten et uover-